

Direktivet bestemmer i art. 3, stk. 2, sidste led, at myndighederne ikke må meddele tilladelse, såfremt ledelsen ikke er i besiddelse af den nødvendige hæderlighed eller en fyldestgørende erfaring til at udøve sine funktioner. Spørgsmålet om, hvilken grad af hæderlighed, der skal kræves, har i anden forbindelse været forelagt De europæiske Fællesskabers Domstol i Luxembourg, som har fastslået, at kravet om »hæderlighed« i et direktiv om adgang til erhvervsmæssig personbefordring er opfyldt, når man ved administrationen af den nationale lovgivning om personbefordring anvender straffelovens § 78, stk. 2 (sag 21/78). Straffelovens § 78, stk. 2, vedrører personer, som udøver virksomhed, hvortil der kræves en særlig offentlig autorisation eller godkendelse. Et sådant krav stilles imidlertid ikke for medlemmer af bankers og sparekassers direktion og bestyrelse. I forhold til § 78 indebærer forslaget § 6, stk. 3, nr. 2, derfor den forskel, at det er bankens eller sparekassens tilladelse til at drive bank- og sparekassevirksomhed, der nægtes eller inddrages, hvilket bringer den foreslåede bestemmelse i overensstemmelse med direktivet. Specielt vedrørende bestemmelsen i § 6, stk. 3, nr. 1, henvises til direktivets art. 3, stk. 2, sidste afsnit. § 6, stk. 3, nr. 3, svarer til lignende bestemmelser i næringslovgivningen, jfr. f. eks. § 10, stk. 4, i lov om Københavns Fondsbørs.

Stk. 4 og 5 om fristen for meddelelse af afslag på ansøgning om tilladelse svarer til direktivets art. 3, stk. 6, og bestemmelsen skal sikre, at en sag om tilladelse afgøres inden en rimelig tid. Samtidig foreskrives det, at ansøgeren skal oplyses om adgangen til domstolsprøvelse og fristen herfor, jfr. de tilsvarende processuelle principper i § 13, stk. 1 og 2, i lov om Københavns Fondsbørs om fratagelse af beskikkelse som fondsbørsvekselerer. Særlig vedrørende stk. 5 bemærkes, at de foreslåede regler om domstolsprøvelse tilsigter i overensstemmelse med det i stk. 3 anførte at skabe overensstemmelse med straffelovens § 78. Det bemærkes, at begæring om sagens indbringelse for retten kan fremsætte såvel af banken eller sparekassen som af den person, hvis forhold har givet anledning til nægtelse.

Til nr. 4.

Til § 43.

Bestemmelsen er en konsekvens af tilladelsesordningen som foreskrevet i direktivets art. 3, stk. 1. Når en bank eller sparekasse skal have tilladelse til at drive bank- og sparekassevirksomhed, vil der kunne opstå situationer, hvor tilladelsen skal ind-

drages med den følge, at bank- og sparekassevirksomheden skal ophøre.

Inddragelse af tilladelsen kan ifølge forslaget ske i følgende tilfælde:

- 1) hvis banken eller sparekassen ikke længere opfylder betingelserne for at få tilladelsen, d.v.s. at vedtægterne eller ændringer heraf ikke kan stadfæstes, eller ændringer i øvrigt ikke kan registreres, jfr. art. 8, stk. 1, c,
- 2) hvis der begås grov eller gentagen overtrædelse af loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf, f. eks. manglende egenkapitaldækning, jfr. lovens § 3 og § 4, stk. 1, samt § 21, jfr. art. 8, stk. 1, d og e,
- 3) hvis bank- og sparekassevirksomheden ikke påbegyndes inden 12 måneder efter tilladelsens meddelelse, jfr. art. 8, stk. 1, a,
- 4) hvis banken eller sparekassen i en periode på over seks måneder ikke har udøvet sin virksomhed, jfr. art. 8, stk. 1, a, eller
- 5) hvis ledelsen ikke længere opfylder kravene i forslaget § 6, stk. 3, om bl.a. hæderlighed, jfr. art. 8, stk. 1, c.

Inddragelse af tilladelsen kan blive aktuel, når blot én af de ovenfor nævnte situationer indtræder. Da en sådan afgørelse vil være af indgribende betydning for alle pengeinstituttets indskydere, bl. a. fordi konsekvensen er opløsning, jfr. § 47, forudsættes det, at inddragelse af tilladelsen typisk kun vil blive aktuel, efter at der har været sat en frist for afhjælpning og således først, når bankens eller sparekassens afvikling må anses for en nødvendig konsekvens af den manglende afhjælpning. Tilsynet med banker og sparekasser må i denne situation afgive indstilling til industriministeren om inddragelsen.

I et tilfælde er tilbagekaldelsen af tilladelsen obligatorisk, idet en tilbagekaldelse af hjemlandets tilladelse til et kreditinstitut skal følges op af en inddragelse af tilladelserne til instituttets filialer i de andre medlemsstater, jfr. art. 8, stk. 2. Dette krav vil blive indarbejdet i filialbekendtgørelsens § 21, efter at den fornødne hjemmel hertil er indsat i lovens § 5, jfr. forslaget § 1, nr. 1.

Stk. 2 svarer til direktivets art. 8, stk. 5, med den tilføjelse, at ansøgeren skal oplyses om adgangen til domstolsprøvelse og fristen herfor.

Vedrørende stk. 3 henvises til bemærkningerne til § 6, stk. 5. Det er fundet rimeligt, at retten kan træffe bestemmelse om opsættende virkning.

Til § 44.